

nrc handelsblad  
dinsdag 16 juni 2009

# Op zoek naar de crisis in de vinex

Schrijver Arnon Grunberg heeft tijdelijk zijn intrek genomen in de Utrechtse vinexwijk Leidsche Rijn. Deel 1 in een serie.

Toen ik op 15 januari 1995 naar New York emigreerde, was Nederland een overzichtelijk land. Wim Kok was net minister-president, Sonja Barend was een morele autoriteit, van de linkse kerk had nog niemand gehoord en Carel Peeters was een gevreesd criticus. Het ergste wat Nederland was overkomen in de laatste vijftien jaar dat ik er woonde, was een toneelstuk van Fassbinder dat niet mocht worden opgevoerd omdat het antisemitisch zou zijn.

Nadat ik oorlogsgebieden in Afghanistan en Irak en crisisgebieden op de Balkan, in het Midden-Oosten en in Zuid-Amerika had bezocht, leek het me een goed idee het crisisgebied Nederland eens te bezoeken.

Als ik kranten en tijdschriften mocht geloven, hield Nederland namelijk het midden tussen crisis- en oorlogsgebied. Bermbommen waren er nog niet ontploft, maar dat was misschien vooral te wijten aan het feit dat boze Nederlanders niet zo veel ervaring hadden met het in elkaar knutselen van bermbommen of dat de tarieven om bermbommen te plaatsen in Nederland wat hoger liggen dan in Irak of Afghanistan.

Eigenaardig vond ik wel dat als ik in Amsterdam was of aan de universiteit van Leiden rondliep, ik nauwelijks iets merkte van dat crisisgebied en de woede die zich van grote delen van de bevolking zou hebben meester gemaakt.

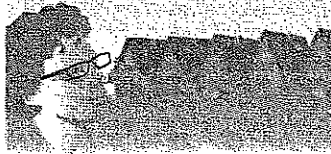
In het Amsterdamse restaurant

Panini leek de tijd te hebben stilgestaan en de Centrale Viswinkel in de Beethovenstraat was weliswaar verbouwd maar deed mij verder sterken denken aan 1986.

Als er iets te merken zou zijn van het crisisgebied dat Nederland dreigde te worden, dan toch zeker in een vinexwijk. Geen beter symbool voor het nieuwe Nederland dan de vinexwijk.

Zoals ik eerder *'embedded'* was met de Nederlanders in Afghanistan en de Amerikanen in Irak, zal ik embedded zijn in de vinexwijk Leidsche Rijn, nabij Utrecht. Tien dagen lang zal ik bij negen ver-

## Met Grunberg in de vinexwijk



schillende gezinnen in Leidsche Rijn logeren. Zowel autochtone als allochtone gezinnen, gezinnen met en zonder kinderen, jonge en oudere gezinnen. Om redenen die mij onbekend zijn, zal ik geen vrijgezellen aandoen.

De gezinnen weten dat ik over hen ga schrijven. Ik zal alleen de voornamen van mijn gastheren vermelden.

Ik zal de kinderen naar school brengen, meehelpen met de afwas, 's avonds voor de tv hangen, de avondvierdaagse meelopen, slapen in het bed dat mij wordt toegewezen en indien dat tot het ritueel van de vinexwijk behoort, zal ik een uitnodiging tot groepsseks niet bij voorbaat afwijzen.